

[Martin Nielsen.]

Jeg ser i „Berlingske Aften“, et Blad, der staar det ærede Medlem Hr. Prieme særdeles nær, refereret fra Københavns Kommunalræderes Blad, hvorledes Børnene erklærer over for Lærerinderne, at de ikke er i Stand til at paatage sig Hjemmearbejde, fordi der er koldt, naar de kommer hjem, saa at de straks maa i Seng. Der er vistnok Grund til at regne med, at denne Brændsels-situation i allerhøjeste Grad har ramt den arbejdende Klasse. Ingen faar mig til at tro, at Overklassen skulde være i den Situation, at Arvemøblerne er gaaet i Kakkelovnen.

Regeringen har, som vi ved, gennemført forskellige Foranstaltninger — de burde sandsynligvis være kommet paa et noget tidligere Tidspunkt —, men hvem rammer disse Foranstaltninger? Ja, de rammer ogsaa i allerhøjeste Grad Arbejderklassen. Den højtærede Handelsminister siger i sin Tale i Dag — jeg skal ikke, saaledes som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde det, citere det —, at der kunde og burde gennemføres Kontrolforanstaltninger, og han henviste til, hvor let det var i de store Boligkomplekser at lade Københavns Kommune stille 60 Ingeniører til Raadighed til dette Formaal. Der kan altsaa kontrolleres. Det kan ogsaa kontrolleres, om Varmegraderne og de øvrige Forholdsregler overholdes; jeg har i de senere Dage haft en Række Eksempler paa, at det kan lade sig gøre. Det er nemlig kun i ganske faa af de centralvarmefyrede Lejligheder, hvor der bor Arbejdere, at der er 18 Grader Celsius — 12, 14, 15 Grader er det almindelige. Der har man altsaa gennemført Kontrollen, men hvordan ser Kontrollen ud for den øvrige Parts Vedkommende? Den højtærede Handelsminister mener, at der kan kontrolleres. Ja, hvis man har Viljen dertil, men har man den? Jeg skal igen, ikke citere, men nævne, at Regeringens Eftermiddagsblad her i København har henvendt sig til Politimesteren i Nordre Birk — der, hvor store Dele af Københavns Overklassebefolkning har hjemme —, Politimester Seidenfaden. Man spørger ham om, hvordan nu denne Kontrol skal foretages. Han siger: Det ved jeg ikke, spørg min Hovmester! Og det fremgaar, at Hovmesteren efter alt at dømme maa være den højtærede Justitsminister. Men Hr. Seidenfaden, der saa sandt ingen Sinde i sin Tilværelse har baaret Knippelen forgæves over for Arbejderne, erklærer rent ud, at den Kontrol vil han ikke have noget med at gøre. Og Politiinspektør

Arbøl har senere udtalt sig paa lignende Maade.

Tilbage bliver efter alt at dømme, at Kommunen gennem sine 60 Ingeniører i de centralvarmefyrede Lejligheder er i Stand til at sænke Temperaturen langt under de tilladte 18 Grader, at den øvrige Del af Arbejderklassen, af de arbejdsløse, af de gamle, ikke har Mulighed for at faa den tilstrækkelige Varme, men at det fra Myndighedernes Side aabent siges til Regeringen, til Hovmesteren, som det saa smukt hedder: Det vil vi ikke have noget med at gøre. Det er sikkert ogsaa en temmelig vanskelig Ting at trænge inden for disse Enemærker.

Jeg har lagt Mærke til, at man her i Salen og ogsaa andre Steder her paa Rigsdagen har Termometre hængende. Jeg har moret mig med i Dag at se paa Termometret her i Salen, og det har konstant holdt 20 Grader Celsius. Jeg har set paa Termometre i forskellige Gange, hvor der aldrig kommer et levende Væsen — 20 Grader Celsius her paa Christiansborg. Men vi har jo heller ikke de af Kommunen ansatte Ingeniører til at overvaage, at Temperaturen ikke stiger for højt.

Det har været fremdraget, at en medvirkende Aarsag til den forhaandenværende Situation er, at Rederne i stor Udstrækning paa et Tidspunkt, hvor det var nødvendigt at hente Brændsel her til Danmark, sejlede paa Sverige. Vi har faaet en noget svævende Forklaring herpaa, men jeg vil gerne spørge her, om det ikke er saaledes, at denne Fart til Sverige kostede 7 danske Skibe, som blev torpederet. Regeringen havde gennem Fuldmagtslovene og gennem Loven om Fragtnævnet haft Mulighed for at bremse denne Trafik, den kunde i hvert Fald have gjort det tidligere, end den gjorde det. Den har imidlertid ikke gjort det, og derfor befinder vi os nu i denne Situation.

Nu kommer man saa og siger, at man maa beslaglægge Beredskabslagrene. Var der ikke mere Grund til, at Regeringen benyttede sig af den Bemyndigelse, den har, til at beslaglægge et hvilket som helst Brændselslager i dette Land? Var der ikke Grund til at tælle op, hvad der i Virkeligheden findes af Brændsel i privat Eje? Hvis største Parten af Københavns Arbejdere ikke kan betros mere end 1/2 hl Koks, er der saa Grund til, at Overklassen ligger med Brændsel til denne Vinter og til næste med i visse Tilfælde? Har man undersøgt, om de Lagre, som Industrien i visse Tilfælde ligger inde med, ogsaa staar i noget rimeligt Forhold til Produktionen, til Arbejdsmulig-